

UNA NOVA PASSA PER EUROPA

Aquest any celebrarem el 60è aniversari de la fi de la Segona Guerra Mundial. Acabem de commemorar l'alliberament del camp d'extermini nazi a Auschwitz-Birkenau, l'expressió més inhumana i cruel del genocidi nazi. L'actual Unió Europea neix de la voluntat de bastir una Europa amb pau, estabilitat i progrés, en democràcia, justícia i llibertat per no caure de nou en els horrors que van marcar l'Europa de la meitat del segle XX amb dues guerres civils europees d'abast mundial.

Cal recordar-ho abans d'anar a votar el referèndum del proper diumenge 20 de febrer. La Unió Europea ha anat assolint aquests objectius. Ha assegurat certament el període més llarg de pau en la convulsa història del vell continent. Ha estat el referent i el punt d'arribada per les noves democràcies sortides després de llargs períodes de fosc de les dictadures feixistes o comunistes. El seu model polític i social ha triomfat després d'una confrontació d'una Europa dividida entre la llibertat i l'opressió.

Ara el nou Tractat pel que s'institueix una Constitució per Europa, marca un nou avanç en aquest procés cap a l'Europa Unida. Cal recordar la dita de Jean Monnet sobre la política de les "petites passes". El nou Tractat és ja una gran passa. La Unió s'atreveix a anar de pressa en els dos àmbits més difícils per avançar: l'institucional i el polític. Amb el nou Tractat, la Unió serà més democràtica i més transparent. I els ciutadans, a nivell individual i col·lectiu tindran més drets reconeguts emparats per la Unió i amb capacitat de defensar-los davant el Tribunal de Justícia Europeu. La Unió tindrà per fi una política exterior pròpia i també de seguretat i defensa. Serà una nova garantia per la pau i l'estabilitat mundials, es podrà cobrir una mancança que tant hem demostrat en les recents crisis mundials.

Es interessant seguir el debat a França, que també votarà en referèndum la ratificació del Tractat Constitucional el proper mes de juny. Els que s'oposen al Tractat són majoritàriament els representants –a esquerra i dreta- de la idea més jacobina de França i no volen el Tractat perquè representa una substancial cessió de sobirania a la Unió Europea. El mateix argument que els conservadors britànics o del nou partit situat encara més a la dreta. I tenen raó, amb el nou Tractat hi ha una gran cessió de sobirania, a més, en àmbits molt polítics i característics de l'acció i competències de l'estat, política exterior i de seguretat i defensa i també de justícia i interior, que s'afegeixen a d'altres cessions com notablement la que ha significat tenir l'euro com a moneda única. El Partit Nacionalista Basc demana el SI al referèndum amb l'argument que el Tractat Constitucional significa "més Europa, menys Estat". El Tractat assegura, en efecte, una nova cessió de sobirania estatal, i a més, en àmbits molt polític a nivell exterior i també interior.

El Tractat Constitucional encara no és una autèntica Constitució. Té elements constitucionals i la prefigura presenta certament limitacions i carències. Com ja vaig destacar en un anterior article "*de principis i garanties*", ens proporciona una sèrie d'elements que ens permet avançar en temes bàsics com el català en

el règim lingüístic de la Unió Europea o la intervenció en el Consell de Ministres de la Unió, tenen ambdós que gràcies a les gestions i pressió política de CIU, han compromès, ja de manera oficial a la Unió Europea la posició del govern espanyol. Seria un gravíssim error equivocar-nos donant l'esquena a Brussel·les, quan els temes a resoldre són a Madrid.

El proper dia 20 de febrer, pensem que votant a favor del Tractat Constitucional, estem donant una nova passa i molt important per continuar consolidant el projecte d'una Europa Unida. Projecte, però també realitat al llarg d'aquest seixanta anys que ha donat a les societats europees el referent en pau i llibertat, en sortir de la foscor de les guerres i també d'un Auschwitz, de les deportacions massives, dels gulacs, de les dictadures feixistes i comunistes. Amb el Tractat avancem en democràcia, en progrés econòmic i social, en la defensa dels drets individuals i col·lectius, en les polítiques interiors i en la projecció exterior de la Unió. Raons, que unides a la identitat i ideals europeus que també ens defineixen com a catalans, ens hauria de portar a votar decididament a favor del Tractat Constitucional.

Carles A. Gasòliba
Senador de CIU per Barcelona